

naterne under Beskatningen, er det ikke paa Grund af den Finansministergraadighed, som sædvanlig bebrejdes mig og andre Finansministre, for jeg tror ikke, der kommer noget nævneværdigt finansielt Udbytte ud af det. Det er heller ikke af noget Had til Pensionaterne, men blot af en vis Billigheds- og Retfærdighedsfølelse, at jeg har imødekommet det saa mange Gange overfor mig fra Restauratørerne fremsatte Ønske. De siger: De giver os her en Beskatning, som fordyrer vor Omsætning og volder os et ganske overordentlig stort Arbejde, og saa lader De lige ved Siden af os Konkurrenter bestaa, som aldeles ingen Skat skal betale af den samme Virksomhed, som vore Gæster skal betale for. Jeg har fundet, at der var raison i dette, og det er derfor, Bestemmelsen er kommet, udelukkende derfor. For øvrigt tror jeg ikke, at den kan blive saa overordentlig byrdefuld for Pensionaterne, for efter den lempelige Regel, der er i Loven om fastboende Gæsters Betaling for deres Fortæring, vil, efter de forholdsvis lave Priser, Pensionaterne har, disse nok komme ind under Bestemmelsen om, at de kun betaler $3\frac{1}{3}$ og ikke 10 pCt., altsaa en ret minimal Skat. Jeg har ogsaa set, at en kendt Pensionatsvært har udtalt, at han ikke mente, at denne Skat kunde tynges i nogen nævneværdig Grad.

Baade det ærede Medlem Hr. Korsgaard og andre har ment, at Udtrykket „tilrejsende Gæster“ vilde være meget vanskeligt at anvende i administrativ Henseende. Ja, det er naturligvis en administrativ Vanskelighed; i det hele taget volder Udvildelsen til Pensionaterne administrative Vanskeligheder. Det har altid været ulovligt, at Pensionater har week-end-Gæster, som bor dér under en Uge, eller beværter Gæster, der kommer ind fra Vejen og skal have noget at spise, uden at de betaler Restaurationsskat; og det er der skredet ind imod, hvor det er kommet til Administrationens Kundskab. I den Henseende sker der ingen Forandring. Den Forandring, der sker, er, at tilrejsende Gæster, som bor og beværetes i Pensionaterne, som optages dér for over en Uge, kommer til at betale, hvad de ikke har gjort før. Saa siger man: Hvad skal der forstaaes ved tilrejsende Gæster? Ja, der skal forstaaes en ikke fastboende Gæst. Saa spørger det ærede Medlem Hr. Korsgaard: Er en Dame, der f. Eks kommer over til København for at gennemgaa et Kursus o. s. v., tilrejsende eller fastboende? Jeg vilde mene, at Administrationen ubetinget vil anse hende for fastboende. Hun har taget Ophold i Byen for en længere Pe-

riode og med et bestemt Formaal, hvorimod den, der tager over paa en Fornøjelsesrejse og indlogerer sig paa et Pensionat, maa regnes for tilrejsende. Det er jo den Slags Spørgsmaal, som man, hvis man sætter dem paa Spidsen og vil have dem underkastet en skarp Fortolkning, altid kan sige en hel Del om; men det er Spørgsmaal, som Administrationen under Udførelsen af Loven forholdsvis let kommer ud over, uden at nogen forurettes derved eller klager derover. Jeg tror, det er den Slags Ting, man nok kan kritisere, naar man ikke vil have en Lov, men som i Realiteten ingenting betyder.

Med Hensyn til det ærede Medlems Henstilling om, at Skatten skulde nedsættes til 8 pCt., naar Pensionaterne medtages, maa jeg ganske bestemt modsætte mig dette. Det kan der ikke være Tale om. Det er ikke af finansielle Grunde, Pensionaterne foreslaas beskattet, kun af Retfærdigheds- og Billighedsgrunde og for at imødekomme et Ønske fra Restauratørernes Side.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har i nogen Grad misforstaaet Affattelsen af § 4, idet der jo dér for alle de Virksomheder, der kan fritages, er fastsat som fælles Regel, at der ikke maa udskænkes andre stærke Drikke end Øl. (*Dahlgaard*: Øl?). Ja, jeg ved ikke, om det ærede Medlem har været opmærksom paa det. (*Dahlgaard*: Bajersk Øl?). Det ærede Medlem vil ogsaa have bajersk Øl udelukket, i det hele taget det Øl, der beskattes? (*Dahlgaard*: Ja, ligesom nu). Ja, det kan der naturligvis tales om. Men jeg sympatiserer nu mere med det, det ærede Medlem Hr. Orla-Jensen foreslog, ved Siden af Øl at tilføje Æblecider, thi det, man egentlig vil med Hensyn til de Virksomheder, der undertages efter Bestemmelsen i § 4, er, at der ikke udenom de almindelige Afgiftslove laves Steder, hvor der drives ulovlig Spiritus- eller Brændevinshandel. Det er egentlig det, man tager Sigte paa, medens der ikke, synes jeg, er Grund til at lægge saa megen Vægt paa, om man drikker Øl eller Cider til sin Mad. Men det er naturligvis Enkeltheder, der meget godt kan tales om.

Det ærede Medlem Hr. Orla-Jensen rejste Spørgsmaalet om Stempelmærker. Det er naturligvis et Spørgsmaal, der har været til Overvejelse i Finansministeriet, men det vil, som ogsaa det ærede Medlem selv fremhævede, være en ny Byrde for Gæstgiverne, idet de kommer til at betale forud, og det vil ikke fritage dem for Kontrol, thi paa det Omraade, vi her bevæger os